

గాజులజత

వాల్కుర్చీలో కూర్చుని వార్తాపత్రిక చూచుకొంటున్నాడు ప్రసాద్. 'ఈపండుగ కేనా గాజులు చేయించరా?' అంటూపైట సవరించుకొంటూవచ్చి సమీపంగావున్న కుర్చీలో కూర్చుంది లక్ష్మీ. ప్రసాదు తన ధోరణిలోనే యున్నాడు.

మిమ్మల్నే మాట్లాడరేం.

ఓహో! యెప్పుడు దయచేశారేమిటి రాణిగారు? అంటూ పత్రిక టేబుల్ పై నుంచాడు.

'తెలియనట్లు నటించడం బాగానేర్పారు'.

'నీవువచ్చిన సంగతేమిటో చెప్పు'.

'ఈపండుగేనా చేయించరా?'

'ఏపండుగ? ఏంచేయించాలి?'

'సంవత్సరాది! గాజులు చేయిస్తానని మీరే కాదూ అన్నారు'.

'నే చెప్పినమాటనింటే చేయిస్తా'నన్నా.

'అరవై య్యే ల్పొచ్చాక చదువుకోక మన్నుకొట్టుకోనా' అని యిక నాకేంచదువు'.

'నీవడిగిందికూడా అంతే అయ్యో'.

'ఈ చదువు గోలతో చచ్చేయొగ మొచ్చింది' అని సణుక్కుంటూ వెళ్లింది ప్రసాదు పురమందిరంకు వెళ్ళాడు.

'లక్ష్మీ వంటయిందా? త్వరగా వెళ్ళాలి వడ్డించు'.

'కంచంపెట్టుకోండి వడ్డిస్తా'.

'వెండికూడా ముట్టుకోని విధవాచారం యెవరునేర్పారు?'

శ్రీమతి సమయమంత్రి వందేమాతరం గారు

'ఈ ఒకరోజేకదా నేముట్టుకోను. తిడితే యేలా చెప్పండి'.

'ఏం యివాళ ముట్టుకుంటే'.

'సంతతిశుక్రవారం నోము. యిక ఒక యేడేవుంది. యీమాటు మాలమ్మగారింటికి వెళ్ళినప్పుడు వుద్యాపనచేసుకుంటా లెండి.'

'కాస్త అక్షరంముక్కే వచ్చుంటే యీ పిచ్చివేషా లుంకకేపోను'.

'ఇకమొదలు మాట్లాడితే చదువుచదువో అన్నమాటే కదా'.

'నీకేంబాధ? నామాట నీచెవి కెక్క నీయవుకా!!'

'చదువురాకుంటే? సంసారనిర్వహణాన్ని యేమన్నాలోటా?'

'లోటుకాదూ! రూపాయి చిల్లరతీసుకో వలసినచోట రెండవకాలు తక్కువగా తీసు కొంటావు. చాకలి ప్రతీమాటు బట్టలు పారవేయడం. నీవు తెలుసుకొనుటలేదు. లక్ష్మీ, నీకిదేచెప్పడం చదువునేర్చుకొనకుంటే నీతో మాట్లాడను తెలిసిందా.'

'ఔనుహాలునుంచి వచ్చేవరకూ మాట్లాడరుకాదూ?'

'నీవువిద్య సభ్యసించేవరకూ!'

'నిజంగా? యీలాచూడండి నావైపు.'

'కోటుచిరిగి సోతుంది వదులు.'

లక్ష్మీఅంటే పంచప్రాణాలు ప్రసాదుకు. కాని చదువుకోమని యెన్నివిధాల చెప్పినా విందికాదు. చదువుట నేర్చుకొంటే నీవడిగిన

వల్ల చేయిస్తానన్నాడు. సనేమిరా అంది. లక్ష్మీతో మాట్లాడడం మానేసి చూదామనుకున్నాడు. తమాషాకన్నా డనుకుంది లక్ష్మి. అంతప్రేమగా ప్రవర్తించే భర్తతో పలకడం మానేస్తాడని కల్లోకూడా అనుకోలేదా వెణ్ణి బాగులపిల్ల !! భార్యభర్తల కిరువురకూ వాగ్వాదం జరిగిననాటినుండి లక్ష్మీతో పలుకుట మానినాడు. అనేకవిధాల భర్తను పలుకరించి చూచింది లక్ష్మి. జవాబియ్యలేదు ప్రసాదు. లక్ష్మీకూడా అతన్ని పలకరించటం విరమించుకుంది. చెల్లెల్ని చూచి వెళ్ళటానికి వాళ్లిస్సయ్య వొచ్చాడు. సంగతి సందర్భాలన్నీ గ్రహించాడు. వెళ్ళి తండ్రిచెవులో వూదా డీ సంగతి. కుమార్తె బాగోగులుచూచే నిమిత్తం ఆయనవచ్చారు. కూతుర్ని సంగతేమిటని యెన్నివిధాలడిగినా తగిన సమాధానం రాలేదు. అమ్మాయిని తీసుకువెళ్ళాలని వున్నదని తనయద్దేశ మల్లనకు తెలియపర్చారాయన. తన అభ్యంతరం లేదన్నా డల్లుడు. రావలసినదని కుమార్తెను కోరుకున్నారు. యెంతమాత్రం రావీలులేదని చెప్పేసింది నిక్కొగమాటంగా. వీళ్లిద్దరిలో యేదో గొప్పరహస్యమిమిడి వుందనుకున్నా డాయన: వచ్చిన దారినే చక్కావెళ్లారు. ప్రక్కయింటియిందిరతో పరిచయమయింది లక్ష్మీకి. క్రమేణా వాళ్ళన్నీ హం వృద్ధయింది. గృహకృత్యాలు పూర్తిఅయినవంటే యిరువురూ ఒకచోటకే వుండేవారు. యిందిర విద్యావతియని లక్ష్మి గ్రహించింది. లక్ష్మి పఠిస్తామన్నీ గ్రహించింది యిందిర; లక్ష్మిని విద్యా సంపన్నురాలినిగా చేయాలని సంక

ల్పించింది. యిందిర అప్పుడప్పుడు గృహలక్ష్మి తెచ్చి చదివివినిపించేది. స్త్రీలకిది ముఖ్యమైన పత్రిక అనికూడా తెలియజేసింది.

లక్ష్మి—నీవునాకు చదవటం నేర్పావంటే నేను తప్పక గృహలక్ష్మి తెప్పించుకుంటా ఇందిరా.

‘అదెంతసేపు నిమిషం. కాని నే నడిగిన దానికి తగిన సమాధానమియ్యి లక్ష్మీ’

‘నీవడగటం, నే చెప్పకపోవటంకూడానా’

‘నాతో చెప్పకుండా యేదో గొప్ప రహస్యం దాస్తున్నావు కాదూ?’ (అంది సవ్యతూ.)

‘నీతో చెప్పకూడని రహస్యము నాకు’ అంది తలవంచి.

‘దాచటంలేదని ఒట్టేయి చూదా!’

‘ఒట్టేమిటి నీ ముఖం. లేదని మాటంటే చాలదూ.’

‘నీ సంగతంతా నే కనిపెట్టాను. నీ వేమేనా చెవుతావేమోనని చూచా.’

‘అయితే యెప్పటినుంచి చదువు ప్రారంభిస్తావు?’

‘నా చదువువిషయంలో కొంతకాలం నీ విక్కడే వుండవలసివస్తుందేమో? అందుకు మీవారేమనా అంటారేమో యిందిరా?’

‘అలాటి వేమీ లేకుండా నే చూచుకుంటాకా! నీవు చదువోవాలికాని వారిచే నే చివాట్లు తిన్నా నాకు చింతలేదు.’

‘నీముణం నే తీర్చుకోలే నిందిరా నిజంగా.’

‘గురుదక్షిణ సమర్పించుకుందువుగానిలే. వంటవేళవుతోంది నే వెడతానింక.’

3

లక్ష్మి విద్యాపరిపూర్ణురాలయింది. పురాణగ్రంథములు చదివి వాటి మంచి చెడ్డలు గ్రహించే శక్తి అలవడింది. కొద్దో గొప్పో అంగము హిందీకూడా చదువుట వ్రాయుటా నేర్చింది ఇందిర. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం నిలువుటద్దానికెదురుగా నిలబడి జెడవేసుకుంటోంది లక్ష్మి. చశీచప్పుడూ లేకుండా వచ్చి లక్ష్మి కళ్లు మూసింది యిందిర.

లక్ష్మి—ఇందిరా, నా జెడ బాగారాలేదు. నీవ్వేద్దూ. కళ్లమీద చేతులు జెడమీదకు రానీయి.

‘ఇక్కడ వుక్క-గావుంది. పంచలోకి రా, అక్కడ వేస్తా.’

మాటలసందర్భాన్ని యాలాలంది యిందిర లక్ష్మితో.

‘లక్ష్మి యిప్పటికేనా...’ అని నవ్వుతూ. లేదన్నట్లు తలూపింది లక్ష్మి.

‘ఛా నిజంగా!!’

‘అబద్ధమా నీతో యిందిరా.’

‘ఏలావున్నావు యిన్ని రోజులు మాట్లాడకుండా? పోనీ నీవేనా మాట్లాడించి చూడక పోయినావా వేరే యేమేనా...’

‘అలాటి స్వభావంకాదు వారిది. చాలా మంచివారు.’

‘ఏం మంచో? యింతకాలం నీవు కనుక సరిపోయింది. మరొకరయితేనా?’

‘ఎవరై నా సహించవలసిందే. మొదటి నుంచీ యాలాటి స్వభావమైన మనిషైతే నా కీ చింతలేకపోను యిందిరా.’

‘విచారించకు. నీకంటే అతను చాలా బాధపడుతూవుంటాడు.’

‘విశేషాలేమేనావుంటే రేపు చెప్పుకోవచ్చు. నే వెళ్తా లక్ష్మి.’

గృహకృత్యాలు పూర్తిచేసుకొని తన గది చేరుకుంది లక్ష్మి; మామూలుగా గ్రంథకాలక్షేపణ ప్రారంభించింది. చదువు కొనుచున్న ప్రసాదు, లక్ష్మి గదిలో కెళ్లడం చూచాడు. నెమ్మదిగా లక్ష్మిగదిలో ప్రవేశించాడు. లక్ష్మి గ్రహించలేదు. లక్ష్మి పరున్న రత్నకంబళంమీదే ఆమెప్రక్కగా కూర్చున్నాడు. ప్రసాదుని చూచి లక్ష్మి లేచి నిలబడింది.

‘విద్యావతివగు నినుగాంచి ధన్యుణ్ణయినా లక్ష్మి. ఇలా నా సమీపంగా కూర్చో. ఇంతకాలంనుంచీ నా ప్రవర్తనకు నీ వెంత చింతిలుచున్నావో. నీ విద్యావిషయంలోనే నే నింత కఠిన మూసవలసివచ్చింది. మరొకలా గనుకోకు. ఇదిగో నీవు కోరిన గాజుల జత.’

‘మీ దయవల్ల హస్తముల కలంకార మేదో గ్రహించాను. మీ వప్పుదలమీద అవి గురుదక్షిణగా యిందిరకు యియ దలచాను.’

‘నదు ద్వేషముల కెప్పుడూ ఆటంకపరచను. ఈ గాజులజతమూలాన్నే నీవు విద్యావతి వయావు కనుక యివి నీకే చెందనలసుంది. ఆమెకు మరొకజత సమర్పించుదువు గాని.’

‘అంతవరకూ నీటిని నేను ధరింపను. ఇంకొక్క కోరిక మిమ్ము కోరదలచాను.’

‘అదేమో అడుగు చూదాం.’

‘ఇకమీద మీ రేలా నడుచుకోమంటే ఆలా నడుచుకుంటా. ఇంత కఠినయాత్ర యెప్పుడూ వహించకండి నే సహించలేను.’

అంటూ కాళ్లమీద పడింది. లక్ష్మిని లేవ దీసి హృదయాని కదుముకున్నాడు ప్రసాదు.

లక్ష్మి యిదిరకు సమర్పించిన గురు దక్షిణ లక్ష్మికే చేరింది. లక్ష్మి తెలివితేట లకు మెచ్చి యిదిర మరల యిచ్చివేసింది. లక్ష్మి అనుగకపోయినా ప్రతీపండుగకూ నూతనవస్తువు తెస్తూనేయున్నాడు ప్రసాదు. ఆ ప్రేమైకదంపతులు హాయిగా కాలం గడుపుతున్నారు. ఇందిర రోజు కొకమారు వచ్చిపోతూనేయుంది.

సా ధ్యి

కల్లకపటము లెఱుగక నెల్లవేళ
 లందుఁ బ్రాణేశు చరణారవిందయుగళ
 భజన సంజనితానందభరితచిత్త
 వంచు నీముఖాబ్జము వచియించునమ్ము.
 ప్రవిమలంబై ప్రశాంతమైభవ్యమంద
 హాసచంద్రికా శోభితంబై చెలంగు
 నీదు నెమ్మోముగన్గొన్న నిఖిలఘోర
 పాపములుగూడ తృటిలోనబాయునమ్ము
 ఘనతరాభీల చలదూర్మికావితాన
 భరితమైనట్టి సంసారవారిరాశి
 పలువిధంబుల జలకేళిసలుపవలను
 గలుఁగు కొలనాను నీనేర్పుకలిమిబలిమి.

బయ్యా సూర్యనారాయణమూర్తిగారు

నీవు మనలెడు తావులలోవిచార
 దుఃఖభయగర్వనైస్పృహదులకు నిలువ
 నీడయైనను లభియింపనేరదమ్మ
 పూతభావంబువే నీకుభూషలాట.
 ఎపుడు నిద్దురవోవుదువెపుడులేతు
 వింటిపనులెల్లఁ జక్కగానెపుడుదిద్దు
 దాగతాతిథినికరంబునాదరింతు
 వెప్పు డెంతయు చిత్రమానెంచిచూడ.
 మంచిసుంతై న లేనట్టిమనుజుడేని
 నిన్నుఁగాంచిన యంతనెనిరుపమాన
 భక్తి కేల్కోడ్చి నీపాదపంకజముల
 కెఱుగు నిదియెట్టి శక్తియోయెఱుగనమ్ము